

Energetický regulační úřad

Ing. Alena Vitásková
předsedkyně

Č. j.: 03920-17/2011-ERÚ

V Jihlavě dne 4. září 2012

Rozhodnutí

O rozkladu podnikající fyzické osoby Ing. Milan Tichý – Inženýrské stavby VOKA, místo podnikání Zahrádky 88, 471 01 Zahrádky u České Lípy, IČ: 120 76 538 (dále též „účastník řízení“ nebo „kontrolovaná osoba“) proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 17. května 2012 pod č. j.: 03920-10/2012-ERÚ (sp. zn.: KO-03920/2012-ERÚ), kterým Energetický regulační úřad jako příslušný správní orgán podle § 18 odst. 1 písm. a) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, uložil účastníkovi řízení za spáchání správního deliktu podle § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona, kterého se dopustil tím, že dne 11. září 2010 při provádění rekonstrukce vodovodního řadu na adrese Josefa Suka č. p. 217/9, Jablonec nad Nisou, pomocí strojní mechanizace v ochranném pásmu plynárenského zařízení poškodil nízkotlakou plynovodní přípojku PE dimenze DN 50, přičemž uvedeným jednáním se dopustil porušení ustanovení § 68 odst. 3 energetického zákona, pokutu ve výši 35 000 Kč a náhradu nákladů řízení ve výši 1 000 Kč, jsem podle § 96 odst. 2 energetického zákona ve spojení s § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na návrh rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, rozhodla takto:

Rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 17. května 2012 pod č. j.: 03920-10/2012-ERÚ (sp. zn. KO-03920/2012-ERÚ) zrušuji a věc vracím Energetickému regulačnímu úřadu k novému projednání.

Odůvodnění:

Státní energetická inspekce, územní inspektorát pro Liberecký kraj, oznámila kontrolované osobě dne 5. dubna 2011 zahájení kontroly podle zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů, jejímž předmětem bylo dodržování ustanovení § 68 odst. 3 energetického zákona.

O výsledku kontroly byl dne 14. dubna 2011 sepsán protokol č. [REDAKCE] pod č. j.: [REDAKCE]. Kontrolou bylo zjištěno, že kontrolovaná osoba prováděla na základě smlouvy o dílo uzavřené se Severočeskou vodárenskou společností, a.s., dne 11. září 2010 výkopové práce v ochranném pásmu plynárenského zařízení na adrese Josefa Suka č.p. 217/9, Jablonec nad Nisou, při nichž došlo k poškození nízkotlaké plynové přípojky PE dimenze DN 50, čímž kontrolovaná osoba porušila ustanovení § 68 odst. 3 energetického zákona.

Dne 18. srpna 2011 nabyl účinnosti zákon č. 211/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, kterým působnost Státní energetické inspekce v oblasti výkonu dozoru nad dodržováním povinností stanovených energetickým zákonem přešla na Energetický regulační úřad. V souladu s čl. II bod 8 zákona č. 211/2011 Sb. kontroly započaté Státní energetickou inspekcí v oblasti působnosti, která dnem nabytí účinnosti tohoto zákona přechází na Energetický regulační úřad a které před tímto dnem nebyly dokončeny, dokončí Energetický regulační úřad.

Dne 28. března 2012 bylo kontrolované osobě Energetickým regulačním úřadem oznámeno zahájení správního řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona, podle něhož se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí správního deliktu tím, že poruší některý ze zákazů stanovených v § 46 odst. 8, 9, 10 nebo § 68 odst. 3 nebo některou z povinností stanovených v § 46 odst. 12 nebo 13. Energetický regulační úřad zároveň účastníka řízení poučil o právu podle § 36 správního řádu před vydáním rozhodnutí navrhnout důkazy a činit jiné návrhy, právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a vyjádřit své stanovisko k věci.

Dne 11. dubna 2011 zaslal účastník řízení Energetickému regulačnímu úřadu stanovisko vydané správcem plynárenského zařízení stavebníkovi, Severočeské vodárenské společnosti, a.s., a protokol o vytyčení plynárenského zařízení. Dne 7. května 2012 zaslal účastník řízení dále vyjádření, v němž uvedl, že poškozená plynová přípojka byla správcem zařízení nesprávně vytyčena, neboť její skutečná trasa byla odlišná a i po nahlášení poruchy a příjezdu pracovníka správce plynovodu tento tvrdil, že poškozená přípojka není jejich zařízením.

Rozhodnutím pod č. j.: 03920-10/2012-ERÚ ze dne 17. května 2012 Energetický regulační úřad uznal účastníka řízení vinným ze spáchání správního deliktu podle § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona, kterého se dopustil porušením zákazu zakotveného v § 68 odst. 3 energetického zákona. Energetický regulační úřad uložil účastníkovi řízení pokutu ve výši 35 000 Kč. Energetický regulační úřad v rozhodnutí uvedl, že účastník řízení byl vázán podmínkami vydaného stanoviska, mj. měl povinnost těžít zeminu bez použití mechanizace. Účastník řízení však prováděl zemní práce v ochranném pásmu zařízení strojní mechanizací, čímž způsobil poškození plynovodní přípojky. Z tohoto důvodu Energetický regulační úřad neuznal námitku účastníka, že plynárenské zařízení bylo chybně vytyčeno, neboť důvodem jeho porušení bylo užití strojní mechanizace, tj. nedodržení podmínek stanovených správcem plynárenského zařízení. Energetický regulační úřad konstatoval, že odpovědnost účastníka řízení za správní delikt je objektivní povahy. Při stanovení výše pokuty Energetický regulační úřad přihlédl mj. k rozsahu a závažnosti porušení energetického zákona, k energetické důležitosti plynárenského zařízení a jeho přenosové kapacitě, okolnostem a rozsahu poškození zařízení, dále k tomu, že k poškození došlo použitím strojní mechanizace a došlo k odstavení jednoho odběratele. Správní orgán dále uvedl, že v důsledku poškození zařízení nedošlo k ohrožení zdraví či života a jedná se o první porušení § 68 odst. 3 energetického zákona ze strany účastníka řízení. Energetický regulační úřad rovněž uvedl, že výše pokuty nemůže být považována za likvidační.

Proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu pod č. j.: 03920-10/2012-ERÚ ze dne 17. května 2012 podal účastník řízení dne 23. května 2012 rozklad, v němž navrhl, aby předsedkyně Energetického regulačního úřadu rozhodla o zrušení napadeného rozhodnutí a zproštění viny. Účastník v podaném rozkladu uvedl, že v ochranném pásmu plynárenského zařízení nepracoval a proto nebyl povinen dodržovat podmínky pro práci v ochranném pásmu.

Ochranné pásmo vzniká v okamžiku, kdy je vytyčeno a v prostoru poškození plynové přípojky žádné zakresleno nebylo.

Rozklad účastníka byl podán včas a splňoval předepsané náležitosti. Na základě podaného rozkladu jsem po jeho projednání v rozkladové komisi zřízené podle § 152 odst. 3 správního řádu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise o podaném rozkladu rozhodla tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, a to z následujících důvodů.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumává odvolací správní orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.

Při posuzování zákonnosti napadeného rozhodnutí jsem dospěla k závěru, že uvedené rozhodnutí je nepřezkoumatelné a z tohoto důvodu není možné námitky účastníka řízení posoudit. Nepřezkoumatelnost se přitom týká jak zjištěného skutkového stavu, tak odůvodnění výše uložené pokuty. Z uvedeného důvodu Energetický regulační úřad zatížil své rozhodnutí nezákonností, neboť postupoval v rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu, podle něhož v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Za nejzávažnější pochybení považují, že se Energetický regulační úřad v napadeném rozhodnutí nedostatečně vypořádal s právně relevantními námitkami účastníka řízení. Účastník řízení ve svých vyjádřeních v průběhu kontroly i správního řízení, jakož i v podaném rozkladu uvádí, že předmětný správní delikt nespáchal z toho důvodu, že v ochranném pásmu nepracoval, jelikož ochranné pásmo nebylo správcem plynárenského zařízení vytyčeno. Není možné se sice ztotožnit s argumentací účastníka, že ochranné pásmo vzniká v okamžiku vytyčení či zakreslení, neboť jak uvádí § 68 odst. 2 věta druhá energetického zákona, ochranné pásmo vzniká dnem nabytí právní moci územního rozhodnutí o umístění stavby nebo územního souhlasu s umístěním stavby, pokud není podle stavebního zákona vyžadován ani jeden z těchto dokladů, potom dnem uvedení plynárenského zařízení do provozu. Ochranné pásmo tedy nevzniká až okamžikem svého vytyčení, ale ex lege v důsledku vydání správního rozhodnutí či uvedením zařízení do provozu. Odpovědnost účastníka řízení je objektivní, přičemž ohledně skutkové podstaty obsažené v § 68 odst. 3 věta druhá energetického zákona jde o odpovědnost za následek, neboť při provádění veškerých činností v ochranném pásmu i mimo něj nesmí dojít k poškození plynárenského zařízení. Z hlediska § 68 odst. 3 energetického zákona je tedy irelevantní, zda osoba, která práce v ochranném pásmu prováděla, věděla o tom, že se v ochranném pásmu nachází.

V daném případě se však Energetický regulační úřad měl vypořádat s možností aplikace ustanovení § 91d odst. 1 energetického zákona, podle něž právnická osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení povinnosti zabránila. Správní delikt spočívající v porušení zákazu poškodit plynárenské zařízení ve smyslu § 68 odst. 3 správního řádu je sice povahy objektivní (dokonce bez ohledu na skutečnost, zda pachatel prováděl činnost v ochranném pásmu nebo mimo něj), nicméně skutečnost, že účastník řízení důvodně předpokládal, že se v ochranném pásmu plynárenského zařízení nenachází, by při svém prokázání mohla mít vliv na posouzení jeho odpovědnosti za správní delikt. Pokud účastník řízení uvádí, že si vyžádal vytyčení plynárenského zařízení a k poškození zařízení došlo z toho důvodu, že bylo vytyčeno nesprávně, jde o námitku, se kterou se správní orgán v napadeném rozhodnutí musel

vypořádat a posoudit ji z hlediska § 91d odst. 1 energetického zákona. Pokud by totiž bylo zjištěno, že účastník řízení postupoval s řádnou odborností a péčí a důvodně se domníval, že se nenachází v ochranném pásmu, mohl by být důvodný závěr, že účastník řízení za správní delikt neodpovídá. Energetický regulační úřad k námitkám účastníka řízení pouze uvedl, že za správní delikt odpovídá z důvodu, že práce v ochranném pásmu prováděl strojní mechanizací a nikoliv ručně. Tím se však správní orgán jednak vyhnul odpovědi na otázku, zda účastník řízení mohl vědět, že se v ochranném pásmu nachází a jednak založil odpovědnost za správní delikt na nedodržení podmínek stanoviska provozovatele plynárenského zařízení, jehož dodržení však není znakem skutkové podstaty správního deliktu spočívajícího v porušení § 68 odst. 3 věta druhá energetického zákona spočívajícího v poškození plynárenského zařízení.

Energetický regulační úřad si po obdržení rozkladu dne 5. června 2012 vyžádal od společnosti RWE Distribuční služby, s.r.o. kopii vytyčovacího protokolu předmětného zařízení a stanovisko ve věci. Dne 15. června 2012 Energetický regulační úřad obdržel stanovisko společnosti RWE Distribuční služby, s.r.o., která uvádí, že společnost vydala stanovisko k provádění prací z hlediska dotyku na plynárenská zařízení a následně též provedla vytýčení zařízení. V místě, kde účastník řízení plynovodní přípojku poškodil, však o vytýčení zařízení žádáno nebylo. Tyto uvedené skutečnosti jsou podle mého názoru v rozporu s tvrzeními účastníka řízení a vzbuzují pochybnosti ohledně řádného zjištění skutkového stavu.

Prvoinstanční orgán dále řádně neodůvodnil ani výši sankce, která byla účastníkovi uložena, resp. nevyjádřil, jakými úvahami se při ukládání konkrétní výše sankce řídil. Jednou z podmínek při odůvodňování ukládané sankce je mj. srozumitelné odůvodnění výše pokuty zvolené ze zákonného rozmezí. V rozhodnutí sice správní orgán obecně uvedl, jaké skutečnosti při ukládání sankce zohlednil, avšak takové odůvodnění není možné považovat za dostatečné. Ustanovení § 91d odst. 2 energetického zákona při stanovení výše pokuty právnické osobě se přihlídnou k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, době trvání a okolnostem, za kterých byl spáchán. Uvedená hlediska pro uložení výše pokuty jsou vymezena demonstrativně, tj. správní orgán může zohlednit i jiná hlediska. Vždy je však povinen své úvahy obsáhnout do textu odůvodnění rozhodnutí v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu. V napadeném rozhodnutí Energetický regulační úřad uvedl, že přihlédl mj. k energetické důležitosti plynárenského zařízení a jeho přenosové kapacitě, způsobu spáchání správního deliktu a jeho následkům, způsobu poškození zařízení a jeho rozsahu. Z těchto kritérií však správní orgán nevyvodil žádné konkrétní závěry a neuvedl, jak tyto kritéria zohlednil při hodnocení zjištěného skutkového stavu, popř. ze závěrů správního orgánu není zřejmé, jak na základě uvedených kritérií dospěl ke konkrétní výši sankce (např. jak výši sankce ovlivnila skutečnost, že účastník řízení poškodil zařízení strojní mechanizací). Jedinými specifickými důvody, které Energetický regulační úřad ve svém rozhodnutí uvedl, je skutečnost, že nedošlo k ohrožení zdraví nebo života a jedná se o první porušení § 68 odst. 3 energetického zákona účastníkem řízení ve věcné působnosti Energetického regulačního úřadu, které byly zjevně posuzovány jako polehčující okolnosti. Výše uvedené závěry ohledně nepřezkoumatelnosti se projevují zejména v části napadeného rozhodnutí, v němž Energetický regulační úřad uvedl, že uložená pokuta nemůže být považována za likvidační, aniž by však uvedl, na základě jakých úvah či skutečností tento závěr učinil.

Při přezkumu rozhodnutí Energetického regulačního úřadu v rozsahu podle § 89 odst. 2 správního řádu jsem jako odvolací správní orgán vzhledem k výše uvedeným skutečnostem dospěla k závěru, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné a tudíž protizákonné. Z tohoto důvodu jsem v souladu s § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu

rozhodla o jeho zrušení a vrácení věci Energetickému regulačnímu úřadu k novému projednání. Energetický regulační úřad se v novém rozhodnutí zejména vypořádá s námitkami účastníka řízení týkajícími se okolností poškození plynárenského zařízení a to jak z hlediska odpovědnosti účastníka za správní delikt, tak dále z hlediska zohlednění případných polehčujících okolností při ukládání sankce. Předpokladem uvedeného postupu je zejména najisto zjištěný skutkový stav věci. Energetický regulační úřad dále posoudí výši ukládané pokuty, zejména s ohledem na skutečnost, zda ukládaná pokuta není pro účastníka řízení likvidační a přezkoumatelným způsobem případnou výši uložené sankce odůvodní.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu nelze dále odvolat.

- Otisk úředního razítka -

Ing. Alena Vitásková, v. r.

předsedkyně Energetického regulačního úřadu

Obdrží:

Ing. Milan Tichý

